

**Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ.
117, 14)**

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

**Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας**

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΑΥΤΑΔΕΛΦΩΝ ΝΕΑΝΙΩΝ

ΜΑΞΙΜΟΥ ΚΑΙ ΔΟΜΕΤΙΟΥ

ΤΩΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΥΧΗΣ ΕΝ ΝΙΤΡΙΑ ἈΓΙΑΣΘΕΝΤΩΝ

*

*

*

*

*

*

*

*

*

Ἀθῆναι 2006

Τοῦ ὁμοζήλου τῶν δι' εὐχῆς ἁγιασθέντων
ὀσίων ἀταδέλφων νεανιῶν,
Μαξίμου καὶ Δομετίου,
φιλαγίου ἐρημίτου ἱεροκήρυκος,
πολυσεβάστου μοι Γέροντος Εὐσεβίου,
δι' ὃν πᾶσα προσφορὰ ἀγάπης
ἐλάχιστη λοχίζεται
τῆς αὐτοῦ προσφορᾶς ψυχῆς
ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας.

Ελάχιστος ἐν ὑμνογράφοις
καὶ ἄχθος ἀρούρης

Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιος

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΑΥΤΑΔΕΛΦΩΝ ΝΕΑΝΙΩΝ
ΜΑΞΙΜΟΥ ΚΑΙ ΔΟΜΕΤΙΟΥ

ΤΩΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΥΧΗΣ ΕΝ ΝΙΤΡΙΑ ΑΓΙΑΣΘΕΝΤΩΝ

Ἡ μνήμη αὐτῶν τελεῖται τῇ 10΄ Ἰανουαρίου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
 ἰστῶμεν στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
 Προσόμοια·

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Νεανιῶν αὐταδέλφων
 δυάδα ἔνθεον,
 φωστήρων ἔνδοτέρας
 ἔρημίας Νιτρίας,
 Δομέτιον, τὸν θεῖον ἐν ἀσκηταῖς,
 καὶ Δομέτιον πάνσοφον,
 ὡς ἐργαστήρια ἔμψυχα προσευχῆς
 ἀενάου εὐφημήσωμεν.

Υπακοῆς τὰ πυξία,
 εὐχῆς θεόγλυπτα
 μνημεῖα καὶ λαμπάδας
 παμφαεῖς ἐγκρατείας,
 λιπόντας τὰ ἡδέα καὶ τὰ τερπνὰ
 ἐν ἀκμῇ τῆς νεότητος
 παρόντος βίου, Δομέτιον θαυμαστὸν
 ἀνυμνήσωμεν καὶ Μάξιμον.

Τοὺς σιωπῇ καὶ ἀσκήσει
 συντόνω φθάσαντας
 εἰς πλάτος θείας δόξης
 καὶ εἰς ἄρρητον ὕψος
 θεώσεως, συνοίκους τῆς προσευχῆς

νεανίας τιμήσωμεν
βοῶντες· Χαῖρε, Δομέτιε θεαυγῆς
καὶ ὀσίων εὖχος, Μάξιμε.

Φωτὸς ὡς πάμφωτος στήλη
ὑμῶν ἀνέβαινεν
ἢ προσευχῇ πρὸς πόλον,
ἀσκηταὶ νεανίαι,
Δομέτιε, ἀγάπης πύργε Χριστοῦ,
καὶ ἀρνήσεως μέλαθρον
τρυφῆς βροτείου καὶ τέρψεως χοϊκῆς,
ζηλωτὰ ἀγγέλων, Μάξιμε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τοῦς παριδόντας ἀκμὴν καὶ κάλλος νεότητος
καὶ ἰσοστασίους ὀφθέντας τῶν πολιῶν ἀσκητῶν τῆς
Νιτρίας,
Μακαρίου τοὺς εὐπειθεῖς μαθητὰς εὐφημήσωμεν
ὡς προσευχῆς καὶ σιωπῆς ἐνδιαιτήματα κράζοντες·
Μάξιμε καὶ Δομέτιε, αὐτάδελφοι θεηγόροι,
οἱ τοῦ Πνεύματος συνεργεῖα τῶν δαιμόνων
ἀπελάσαντες σμῆνος,
τὸ ὡς μυῖαι ἐφ' ὑμᾶς ἐφορμὸν βιαίως,
καὶ εἰς μικρὸν χρόνον σπουδαίως
ἀνελθόντες τῶν ἀρετῶν τὰς βαθμίδας,
εἰς ἀπαθείας φθάσαι καὶ ἡμᾶς ἀξιώσατε ὕψος
τοὺς ἐμπαθεῖς καὶ ἀχρεῖους ὑμῶν διαθέρμοις
δεήσεσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι....

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Χαῖρε, ἡ ξυνωρις
νεανιῶν ὀσίων,
Δομέτιε θεόφρον
καὶ Μάξιμε παμμάκαρ,
Νιτρίας καλλωπίσματα.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ
Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαίρετε σιωπῆς
καὶ προσευχῆς λαμπῆρες,

οὶ φαίνοντες Νιτρίας
τοῖς πέρασι, φωσφόροι,
Δομέτιε κοὶ Μάξιμε.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίρετε μαθηταὶ
τοῦ θεοῦ Μακαρίου,
οὶ καθαγιασθέντες
εὐχῆ ἀδιαλείπτῳ,
Δομέτιε καὶ Μάξιμε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Πάτερ σὺν τῷ Υἱῷ
καὶ Πνεύματι τῷ θεῷ,
δοξαζομέν Σε πίστει
εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας,
Θεότης τρισυπόστατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε χριστιανῶν
καταφυγὴ γλυκεῖα,
Κυρία Θεοτόκε,
καὶ πάντων ἐν ἀνάγκαις
καὶ συμφοραῖς ἀντίληψις.

**Νῦν ἀπολύεις...τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ
τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.**

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

**Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς δὲ τὸ
Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχους ἢ καὶ ψάλλομεν τὰ
ἐξῆς Προσόμοια.**

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Ευνωρίδα πανεύφημον
αὐταδέλφων τιμήσωμεν
εὐσχημόνως Μάξιμον καὶ Δομέτιον,
τοὺς παριδόντας νεότητος

ἀκμὴν καὶ ἀσκήσαντας
 ἐν Νιτρίᾳ θεαυγῶς
 καὶ σαφῶς καταντήσαντας
 εἰς δυσπρόσιτον
 τελειώσεως ὕψος δι' ἀόκνου
 προσευχῆς, σκληραγωγίας
 καὶ τῶν φθαρτῶν ἀποτάξεως.

Μακαρίου, κοσμήτορος
 τῆς Νιτρίας, πρυτάνεως
 τῶν ἐκεῖ βιούντων πατέρων, μέλψωμεν
 τοὺς ὁμοζήλους ἀσκήσεως,
 εὐχῆς, ταπεινώσεως
 καὶ νηστείας φοιτητὰς
 νεανίας κραυγάζοντες·
 μάκαρ Μάξιμε
 καὶ Δομέτιε, στῦλοι ἐγκρατείας,
 σιωπῆ εἰς ἀπαθείας
 ἐπάλξεις θείας ἐπήρθητε.

Ρώμης θεῖα βλαστήματα
 τῆς κλεινῆς καὶ σεμνώματα
 τῆς Νιτρίας, Μάξιμον καὶ Δομέτιον,
 τοὺς νεανίας ὁμαίμονας
 λιπόντας εὐμάρειαν
 καὶ τρυφὴν διὰ Χριστοῦ
 τὴν ἀγάπην καὶ πρόσκαιρον
 κάλλος σώματος
 παριδόντας διὰ τὴν εἰς αἰῶνας
 δόξαν μένουσαν καὶ κάλλος
 τῶν οὐρανῶν εὐφημήσωμεν.

Ασιγήτως εὐχόμενοι,
 σιωπῶντες καὶ νήφοντες
 καὶ σειρὰς φοινίκων ἀόκνων πλέκοντες
 ὡς ἀληθῶς ἡγιασθητε,
 αὐτάδελφοι ὄσιοι,
 νεανίαι ἀσκηταί,
 πνευματέμφορε Μάξιμε
 καὶ Δομέτιε,
 οἱ ἐχθροῦ ἀποκρούσαντες ἐφόδους
 ἐγρηγόρσεως ἀσπίδι,
 ὑπακοῆς καὶ σεμνότητος.

Εκπληττόμενος, ὅσιοι,
 ὁ θεόφρον Μακάριος
 εἶδεν ὡς σχοινίον ὑμῶν τὴν δέησιν
 πυριφλεγῆς εἰς τὰ δώματα
 σαφῶς τὰ οὐράνια
 ἀναβαῖνον, θεαυγεῖς
 νεανίαι αὐτάδελφοι,
 μάκαρ Μάξιμε
 καὶ Δομέτιε, ἐξ ὑμῶν χειλέων
 ἐξερχόμενον τῶν θείων,
 εὐχῆς σεπτὰ ἔργαστήρια.

Αρετῶν θείαν κλίμακα
 πρὸς τὰ ἄνω σκηνώματα
 ἀκλινῶς ἀπάγουσαν διωδεύσατε
 διὰ συντόνου ἀσκήσεως
 εὐχῆς, τπεινώσεως,
 σιωπῆς, ἀποταγῆς
 ἐγκοσμίου φρονήματος,
 πνευματέμφοροι,
 καὶ σαρκίου ὑμῶν σκληραγωγίας,
 σῶφρον Μάξιμε καὶ στῦλε
 χρηστοθείας, Δομέτιε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β´.

Τὸν αὐταδέλφων νεανιῶν ξυνωρίδα,
 τὴν παριδοῦσαν ἀπαλότητα σαρκίου καὶ κάλλος
 νεότητος
 ὡς ἐν Νιτρία Μακαρίῳ τῷ πανσόφῳ ὑπεῖκουσαν
 καὶ ἰσαγγέλως ἀσκήσασαν,
 Μάξιμον καὶ Δομέτιον, ἀξιοχρέως τιμήσωμεν
 κράζοντες·
 οἱ δι' εὐχῆς, σκληραγωγίας καὶ σιωπῆς θεωθέντες,
 ὅσιοι,
 καὶ ἀξιωθέντες τρυφῆσαι ζωῆς ἀλήκτου τοῦ ξύλου ἐν
 πόλῳ δόξης,
 ἀξιῶσατε καὶ ἡμᾶς αὐτοῦ ἀπολαῦσαι
 τοὺς ἐορτάζοντας πόθῳ ὑμῶν τὴν ἀεισέβαστον
 ἄσκησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία
 Παρθένε,...

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σειρὰχ τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. κ' 1 - 11)

Ἔστιν ἔλεγχος ὃς οὐκ ἔστιν ὠραῖος καὶ ἔστι σιωπῶν καὶ αὐτὸς φρόνιμος. Ὡς καλὸν ἐλέγξει ἢ θυμοῦσθαι καὶ ὁ ἀνθομολογούμενος ἀπὸ ἐλαττώσεως κωλυθήσεται. Ἐπιθυμία εὐνούχου ἀποπαρθενῶναι νεάνιδα, οὕτως ὁ ποιῶν ἐν βίᾳ κρίματα. Ἔστι σιωπῶν εὐρισκόμενος σοφὸς καὶ ἔστι μισητὸς ἀπὸ πολλῆς λαλιᾶς. Ἔστι σιωπῶν, οὐ γὰρ ἔχει ἀπόκρισιν καὶ ἔστι σιωπῶν εἰδῶς καιρόν. Ἄνθρωπος σοφὸς σιγήσει ἕως καιροῦ, ὁ δὲ λαπιστῆς καὶ ἄφρων ὑπερβήσεται καιρόν. Ὁ πλεονάζων λόγῳ βδελυχθήσεται καὶ ὁ ἐνεξουσιαζόμενος μισηθήσεται. Ἔστιν εὐδοκία ἐν κακοῖς ἀνδρὶ καὶ ἔστιν εὐρημα εἰς ἐλάττωσιν. Ἔστι δόσις, ἢ οὐ λυσιτελήσει σοι καὶ ἔστι δόσις, ἥς τὸ ἀνταπόδομα διπλοῦν. Ἔστιν ἐλάττωσις ἕνεκεν δόξης καὶ ἔστιν ὃς ἀπὸ ταπεινώσεως ἦρε κεφαλὴν.

Σοφίας Σειρὰχ τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. λε' 1 - 24)

Ὁ συντηρῶν νόμον πλεονάζει προσφοράς, θυσιάζων σωτηρίου ὁ προσέχων ἐντολαῖς. Ἀνταποδιδούς χάριν προσφέρων σεμίδαλιν καὶ ὁ ποιῶν ἐλεημοσύνην θυσιάζων αἰνέσεως. Εὐδοκία Κυρίου ἀποστήναι ἀπὸ πονηρίας καὶ ἐξιλασμοῦ ἀποστήναι ἀπὸ ἀδικίας. Μὴ ὀφθῆς ἐν προσώπῳ Κυρίου κενός, πάντα γὰρ ταῦτα χάριν ἐντολῆς. Προσφορὰ δικαίου λιπαίνει θυσιαστήριον καὶ ἡ εὐδοκία αὐτῆς ἐναντι Ὑψίστου. Θυσία ἀνδρὸς δικαίου δεκτὴ καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῆς οὐκ ἐπιλησθήσεται. Ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ δόξασον τὸν Κύριον καὶ μὴ σμικρύνῃς ἀπαρχὴν χειρῶν σου. Ἐν πάσῃ δόσει ἰλάρωσον τὸ πρόσωπόν σου καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀγίασον δεκάτην. Δὸς Ὑψίστῳ κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ καὶ ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ καθ' εὐρεμα χειρός· ὅτι Κύριος ἀνταποδιδούς ἐστι καὶ ἐπταπλάσια ἀνταποδώσει σοι. Μὴ δωροκόπει, οὐ γὰρ προσδέξεται· καὶ μὴ ἐπέχεε θυσίᾳ ἀδίκῳ, ὅτι Κύριος κριτῆς ἐστι καὶ οὐκ ἔστι παρ' αὐτῷ δόξα

προσώπου. Οὐ λήψεται πρόσωπον ἐπὶ πτωχοῦ καὶ δέησιν ἠδικημένου εἰσακούσεται· οὐ μὴ ὑπερίδῃ ἰκετείαν ὀρφανοῦ καὶ χήραν, ἐὰν ἐκχέῃ λαλιάν· οὐχὶ δάκρυα χήρας ἐπὶ σιαγόνα καταβαίνει καὶ ἡ καταβόησις ἐπὶ τῷ καταγαγόντι αὐτά; Θεραπεύων ἐν εὐδοκίᾳ δεχθήσεται καὶ ἡ δέησις αὐτοῦ ἕως νεφελῶν συνάψει. Προσευχὴ ταπεινοῦ νεφέλας διήλθε καὶ ἕως συνεγγίσῃ οὐ μὴ παρακληθῆ· καὶ οὐ μὴ ἀποστῆ, ἕως ἐπισκέψηται ὁ Ὑψιστος· καὶ κρινεῖ δικαίως καὶ ποιήσει κρίσιν. Καὶ ὁ Κύριος οὐ μὴ βραδύνη, οὐδὲ μὴ μακροθυμήσῃ ἐπ' αὐτοῖς, ἕως ἂν συντρίψῃ ὄσφυν ἀνελεημόνων, καὶ τοῖς ἔθνεσι ἀνταποδώσει ἐκδίκησιν, ἕως ἐξάρῃ πλῆθος ὑβριστῶν καὶ σκῆπτρα ἀδίκων συντρίψῃ}, ἕως ἀνταποδῶ ἀνθρώπῳ κατὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ καὶ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν· ἕως κρίνη τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ εὐφρανεῖ αὐτοὺς ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ. Ὡραῖον ἔλεος ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτοῦ, ὡς νεφέλαι ὑετοῦ ἐν καιρῷ ἀβροχίας.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. γ' 1 - 9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΝ
Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Δεῦτε, ἀγαλλιώμενοι εὐσεβῶν οἱ δῆμοι,
 τοὺς ἐραστὰς εὐχῆς τῆς ἀδιαλείπτου τιμήσωμεν,
 σιωπῆ καὶ ταπεινῶ φρονήματι
 τὴν κλίμακα τῆς ἀρετῆς ἀνελθόντας
 εὐλαβῶς κραυγάζοντες·
 Δομέτιε καὶ Μάξιμε, αὐτάδελφοι νεανίαι,
 ἀξιοθαύμαστοι,
 οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα ἐν τῇ Νιτρίᾳ τελέσαντες
 καὶ οὐρανοπολῖται γενόμενοι,
 ἀξιῶσατε καὶ ἡμᾶς εὐχέσθαι καὶ νήφειν ἀενάως,
 ἵνα τῆς σὺν ὑμῖν ἀπολαύσωμεν μακαριότητος.

Ἦχος β΄.

Καταλιπόντες τὴν κλεινὴν τοῦ φωτὸς πόλιν
 καὶ τὴν τρυφὴν καὶ τιμὰς τῆς ἀρχούσης τάξεως
 ὡς ἔσχατοι τῶν ἀνθρώπων καὶ δὴ ἐν ἀκμῇ τῆς
 νεότητος
 ἐπολιτεύσασθε ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μάξιμε καὶ Δομέτιε·
 διὸ καὶ ὁ σοφὸς ἀγωνοθέτης καὶ Κύριος
 τὸ ἔνθερμον τῶν ὑμῶν προσευχῶν καὶ δεήσεων
 δεξάμενος ὡς πυρὸς φλόγας
 τοὺς ὡς μυίας ὑμᾶς ἐνοχλοῦντας
 ἐσμοὺς τοῦ ἐχθίστου ἀπήλασεν, ὅσιοι·
 δεξάμενος οὖν ὑμᾶς ἐν τῇ ἀλήκτῳ εὐφροσύνῃ
 χάριν ὑμῖν ἔδωκε παρέχειν τοῖς ὑμᾶς μακαρίζουσι
 τὸ Αὐτοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἦχος γ΄.

Εν σμικρᾷ λιθοκτίστῳ κέλλη ἀσκούμενοι,
 ἐν τόπῳ ὑμῖν ὑποδειχθέντι ὑπὸ Μακαρίου τοῦ
 Μεγάλου,
 σειρὰς βαίῶν ἐπλέκατε
 καὶ ἀδιαλείπτως τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν ἀνετείνατε
 Χριστοῦ ἐκλιπαροῦντες τὸ ἔλεος,
 νεανίαι ὁμαίμονες, Μάξιμε καὶ Δομέτιε·
 θανατώσαντες οὖν τὸν ὡς λέοντα ὠρυσόμενον
 ζητοῦντα ὑμᾶς καταπιεῖν μισόκαλον δαίμονα
 τὰς τῆς σαρκὸς κατεστείλατε ἐπαναστάσεις
 καὶ τὸ πνεῦμα ἐζώσατε·
 μεταστάντες οὖν πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω

πρότυπα εὐχῆς ἀδιαλείπτου γέγονατε
καὶ πρεσβευταὶ πρὸς Κύριον
πάντων τῶν ὑμᾶς τιμῶντων ἐν ᾄσμασι.

Ἦχος δ´.

Ως καρπὸν τῆς ἡσυχαστικῆς ὑμῶν πορείας
ἀπηλαύσατε ἀπαθείας, ὅσοι νεανίαι, Μάξιμε καὶ
Δομέτιε·
αὐτῆς καὶ ἡμᾶς ἀξιώσατε ἀπολαῦσαι
τοὺς ὡς σιωπῆς καὶ νήψεως λαμπηδόνας ὑμᾶς
μέλποντας,
φωτιζούσας πάντας τοὺς ὑμῶν τιμῶντας
πολιτείαν τὴν ἰσάγγελον, νεανίαι θεόσοφοι.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Εκπλητιτόμενος ὁ Μέγας Μακάριος κατεῖδε
τὴν ὑμῶν πνευματικὴν προκοπὴν καὶ πρόοδον,
τὴν δι' εὐχῆς νυχθημέρου ἐπιτευχθεῖσαν,
θεόφρονες,
Δομέτιε καὶ Μάξιμε, νεότητος πρότυπα·
σὺν αὐτῷ καὶ ἡμεῖς ἐξιστάμενοι
ὀρῶντες τὴν ὑμῶν παρῶρησίαν πρὸς τὸν Ὑψιστον

ἐκδεχόμεθα τὰς πρὸς Αὐτὸν ὑμῶν πρεσβείας,
ἵνα τοῦ ἐφετοῦ ἐπιτύχωμεν τῆς θεώσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς
δούλους σου...

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α´. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, νεανιῶν ἡ δυάς,
τῶν ὀμαιμόνων ἀσκητῶν ζεῦγος ἅγιον,
Δομέτιε θεοφόρε,
τῆς σιωπῆς ἐραστά,
καὶ εὐχῆς πυξίον,
μάκαρ Μάξιμε·
ὀσίων αὐγάσματα
τῆς Νιτρίας φωτόλαμπρα,
τοῦ Μακαρίου
εὐλογίᾳ ἀσκήσαντες,
ὑφηγήτορος

πολιτείας τῆς κρείττονος,
καὶ ἀρετῶν τὴν κλίμακα
κοινοῖς ἀγωνίσμασι
καὶ προσευχαῖς ἀσιγήτοις,
θεοφορούμενοι ὅσιοι,
ταχὺ ἀνελθόντες
ἡγιάσθητε ἀξίως
ὥσπερ ἰσάγγελοι.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ
Ἵσίου Αὐτοῦ.

Χαίροις, ἡ ἐκλεκτὴ ξυνωρίς
τῶν αὐταδέλφων, ἡ τρυφὴν καὶ ἀπόλαυσιν
τοῦ βίου ἐν ἀνακτόροις
καταλιποῦσα ταχὺ
καὶ ἀρνησαμένη
πᾶσαν πρόσκαιρον
ματαίαν καὶ ῥέουσιν
ἡδονὴν τῆς νεότητος,
ἵνα εὐκλείας
τύχη τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν
ἐν τοῖς δώμασιν
οὐρανοῦ φαιδρότητος·
Μάξιμε θεοτίμητε
καὶ σῶφρον Δομέτιε,
οἱ δι' εὐχῆς ἀενάου
ἀγιασθέντες καὶ πρότυπα
ὁσίων ὀφθέντες,
ἀξιώσατε ἀπαύστως
ἡμᾶς προσεύχεσθαι.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εἶδεν ἐν ᾧρα τῆς προσευχῆς
ὑμῶν ὁ μέγας ἐν πατράσι Μακάριος
ὡς φλόγα ἀνερχομένην
φωτολαμπῆ πρὸς Θεὸν
τὰς ὑμῶν ἐντεύξεις,
ἀξιάγαστοι,
εὐχῆς ἐργαστήρια,
σιωπῆς θεῖα μέλαθρα,
σκληραγωγίας
εὐπρεπῆ οἰκητήρια

καὶ χρυσότευκτα
σωφροσύνης ἀνάκτορα,
Μάξιμε ἱερώτατε
καὶ πάνυ Δομέτιε,
Νιτρίας ἔνοικοι θεῖοι
καὶ ἀσκηταὶ πνευματέμφοροι,
Χριστοῦ Ἐκκλησίαν
οἱ νεότητος ἐν χρόνοις
κατακοσμήσαντες.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ´.

Τοὺς ὑπερόπτας πάσης ἐνύλου σχέσεως
καὶ ζηλωτὰς τῆς ἀύλου ἐν πόλῳ μακαριότητος,
Δομέτιον καὶ Μάξιμον, τοὺς ἰσαγγέλους ὁμαίμονας,
ὡς νεότητος φρυκτωροὺς τηλαυγεστάτους ἀναμέλψωμεν
κράζοντες·
τοὺς ζηλοῦντας ὑμῶν τοὺς ἀσκητικοὺς καμάτους
καὶ τὴν ἀέναον προσευχὴν ποθοῦντας μιμήσασθαι
χαρὰς ἀξιώσατε τῆς ἀστασιάζου
καὶ βιοτῆς τῆς ἐν πόλῳ αἰωνιζούσης, θειότατοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι...

Απολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α´. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Μαθηταὶ Μακαρίου τοῦ οὐρανόφρονος,
θεοειδεῖς νεανίαί,
εὐχῆς ἀόκνου φανοί,
ἐν Νιτρίᾳ οἱ ἐκλάμπαντες, ὁμαίμονες,
Μάξιμε, φάος σιωπῆς
καὶ Δομέτιε, λαμπὰς
ὑπέρφωτε ἡσυχίας,
Χριστῷ σκεδάσαι σκοτίαν
παθῶν ἡμῶν θερμῶς πρεσβεύσατε.

Θεοτοκίον. Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος...

Απόλυσις.

***** Ε Ν Τ Ω Ο Ρ

Θ Ρ Ω

**Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ
Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν
Κάθισμα.**

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Εύχης καρδιακῆς
ἐργαστήρια θεῖα,
ταμεῖα σιωπῆς,
ταπεινώσεως οἴκοι
καὶ νήψεως μέλαθρα,
νεανίαι αὐτάδελφοι,
μὴ ἐλλίπητε
ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦντες
τὸν Παντάνακτα
θεόν, Δομέτιε σῶφρον
καὶ πάνσοφε Μάξιμε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁσίων ἀσκητῶν
χαρμονή, Θεοτόκε,
ἐντρύφημα γλυκὺ
μονοτρόπων ἐρήμου
καὶ πάντων κραταίωμα
τῶν ποθούντων τελείωσιν,
Μητροπάρθενε,
εὐλογημένη Μαρία,
καθυπόδειξον
ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας
τοῖς σὲ μακαρίζουσι.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρυφὰς ἀπώσαμενοι
καταγωγῆς εὐγενοῦς
τιμᾶς καὶ εὐμάρειαν
διὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
ἀγάπην, αὐτάδελφοι,
καὶ παριδόντες τάχος
τῆς νεότητος κάλλος
καὶ τὴν ἀκμὴν ἀσκήσει
κατετήξατε σάρκα,

Δομέτιε, συντόνου εὐχῆς
λύχνε καὶ Μάξιμε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δοξάζειν ἀείποτε
Υἰόν σου μονογενῆ
καρδίᾳ καὶ χεῖλεσι,
Θεογεννήτορ ἀγνή,
ἡμᾶς καταξίωσον
τοὺς ἀπεκδεχομένους
σὴν θερμὴν προστασίαν,
πρόνοιαν τὴν ταχίστην
καὶ ἀντίληψιν θεῖαν
καὶ δεῖξον ἀτραπὸν σωστικὴν
πᾶσιν οἰκέταις σου.

**Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα. Ἦχος γ´. Τὴν
ὠραιότητα.**

Σεμνοὺς οἰκήτορας Νιτρίας μέλψωμεν
ἐρήμου ἄσμασιν, εὐχῆς τὰ πρότυπα,
τῆς σιωπῆς ὑπογραμμοὺς καὶ νήψεως τὰ πυξία,
ἱερὸν Δομέτιον καὶ θεόφρονα Μάξιμον,
αὐταδέλφων σύστημα, ἐν ἀκμῇ τῆς νεότητος
τὸ φρόνησιν κατέχον γερόντων, χαῖρε, αὐτῶ
ἀναβοῶντες.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον
φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ Τόκου σου,
ἀγνή Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων,
καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου,
ὅπως εὖρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως
καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ α´ Ἀντίφωνον τοῦ δ´ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.
Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.
Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν (Λουκ. στ´ 17 - 23).

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου
πεδινοῦ...

Ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς Β´ Εβδομάδος.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τῶν Σῶν Ὁσίων, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ...
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείας, Ἐλεῆμον....

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄

Τελείωσιν πνευματικὴν ἐπιποθοῦντες
σαρκὸς ἐπαναστάσεις κατεστείλατε ἐν ἀκμῇ τῆς
νεότητος,
αὐτάδελφοι ὅσιοι, Δομέτιε καὶ Μάξιμε·
ὑμεῖς γὰρ ἐμακρύνετε φυγαδεύοντες
καὶ ἀσιγήτῳ εὐχῇ σχολάζοντες ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἐθεώθητε κατὰ μέθεξιν·
ἐπιτυχόντες οὖν τοῦ ἐφετοῦ τῆς ὑμῶν καρδίας
Χριστοῦ τῷ θρόνῳ νῦν παρίστασθε
καὶ Αὐτῷ πρεσβεύετε ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν τελούντων
ὑμῶν τὸ μνημόσυνον.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου....

Εἶτα ὁ Κανὼν τῶν Ὁσίων, οὔ ἡ Ἀκροστιχίς·
" Δομετίου καὶ Μαξίμου, νεανιῶν, αἴνος. Χ. Μ. "

Ῥδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Δομέτιον ὄσιον,
νεανιῶν εὖχος πάντιμον
καὶ πάνσεπτον Μάξιμον,
αὐτοῦ κλεινὸν ἀδελφόν,
τοὺς ἀσκήσαντας
ὀσίως ἐν Νιτρίᾳ,
ῥδαῖς εὐφημήσωμεν
πάντες γηθόμενοι.

Οὐράνιον φρόνημα
ἐνδεδυμένοι πᾶν βρότειον,
πανόσιε Μάξιμε
σὺν Δομετίῳ σοφῷ,
καὶ χαμαίζηλον
εὐχῇ ἀδιαλείπτῳ
καὶ πόνοις ἀσκήσεως
ἀπεξεδύσασθε.

Μακάριοι ὅσιοι,
ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς νεότητος

τρυφὰς ἀπηρνήσασθε
καὶ Μακαρίου σεπτοῦ
καθυπεῖκοντες
τοῖς λόγοις σὺν Μαξίμῳ
πανσόφῳ Δομέτιε
σῶφρον, ἡσκήσασθε.

Θεοτοκίον.

Εὐλόγει, ἀγίαζε
καὶ περιφρούρει σους πρόσφυγας,
τοὺς σὲ μακαρίζοντας
εἰς τοὺς αἰῶνας φαιδρῶς
καὶ δοξάζοντας
τὸν πάνσεπτον Υἱόν σου,
πανύμνητε Δέσποινα,
θεοχαρίτῳτε.

Ῥδὴ γ´. Τοὺς σους ὑμνολόγους.

Τοῦ κόσμου μισήσαντες ἡδέα
ταχὺ καὶ νεότητος τερπνὰ
τοὺς πόδας κατηυθύνατε
εἰς τὸν σοφὸν Μακάριον,
Νιτρίας τὸν κοσμήτορα,
πνευματοφόροι ἀυτάδελφοι.

Ἰδρώτων ἀσκήσεως τοῖς ὄμβροις
ὑμῶν καὶ δακρύων ὀχετοῖς
ὑπὲρ χιόνα ἔνδυμα
ψυχῶν κατελευκάνατε,
θεοειδὲς Δομέτιε
καὶ παμμακάριστε Μάξιμε.

Ὀσίως ἀνύσαντες τὸν βίον
ὑμῶν ἐν ἐρήμῳ τὸν βραχὺν
τὸν κόσμον κατελίπετε
τὸν πρόσκαιρον καὶ μάταιον,
ἵνα πολῖται γένησθε
τῆς ἄνω πόλεως, πάνσοφοι.

Θεοτοκίον.

Υπέραγνε Μῆτερ τοῦ Ὑψίστου,

ἀγνεΐας τὴν πάγκαλον στολὴν
τὴν νεολαίαν ἔνδυσον
τῶν Ὁρθοδόξων, ἄχραντε,
ἀεὶ μακαριζόντων σε
ὡς τῆς ἀγνεΐας ὑπόδειγμα.

Κάθισμα. Ἦχος γ´. Θεΐας πίστεως.

Εργαστήρια εὐχῆς ἀόκνου,
μάκαρ Μάξιμε σὺν Δομετίῳ,
νεανίαι θεοφόροι, αὐτάδελφοι,
ὑμῶν εὐχὰς ὡς πυρὸς φλόγα πάμφωτον,
ἦν ἡ πνοὴ τοῦ ἀέρος οὐκ ἔσειεν,
ὁ Θειότατος κατεΐδε πατὴρ Μακάριος
ὑμᾶς, θεοειδεῖς, ἐπισκεψάμενος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πᾶσιν ὄμβρισον ἡμῖν θεόθεν,
παντευλόγητε Παρθενομῆτορ,
ὑετὸν σῆς προστασίας καὶ χάριτος
τοῖς ἐν ἀνάγκαις καὶ βίου τοῖς κλύδωσι
καὶ συμφοραῖς καὶ δειναῖς περιστάσεσι,
Μῆτερ ἄχραντε, ἀεὶ τρυχομένοις, κράζομεν,
δροσίζουσα ψυχὰς αὐχμώσας δούλων σου.

ᾠδὴ δ´. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Κλέη τῶν ἐνασκουμένων
ἀρετῆς πρὸς τελείωσιν,
Μαξίμε θεόφρον
καὶ πνευματοφόρε Δομέτιε,
ὡς ἀετοὶ καλιὰν ὑμῶν ἐπήξατε
πόνων, ὄσιοι,
ἐν τῇ Νιτρίᾳ, φιλέρημοι.

Αὐταδέλφων τὴν δυάδα
νεαρῶν εὐφημήσωμεν,
τοὺς καταλιπόντας
δῶματα λαμπρὰ καὶ ὑπέρφωτα
καὶ ὡσπερ ἄσαρκοι μέροπες ἀσκήσαντας,
θεῖον Μάξιμον
καὶ φωτοφόρον Δομέτιον.

Ἰσχυροὶ ἐν τοῖς ἀγῶσιν
ἐπινεύσει τοῦ Πνεύματος
τοῦ ἐνδυναμοῦντος
πάντας τοὺς πιστοὺς, χαριτόβρυτοι,
ῶφθητε, Μάξιμε πάνυ καὶ Δομέτιε,
ἐν νεότητος
ἀκμῇ, ὁμαίμονες ὄσιοι.

Θεοτοκίον.

Μὴ παρίδης τῶν σῶν δούλων
τὰς φωνὰς τῶν δεήσεων,
Κεχαριτωμένη
Μῆτερ τοῦ Ὑψίστου, βοῶμέν σοι,
ἀλλὰ ταχὺ σὺ Υἱῷ αὐτὰς προσάγαγε
καὶ αἰτήματα
ἡμῶν ἐκπλήρωσον δίκαια.

Ῥδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἀνήλθετε κλίμακα
τῶν ἀρετῶν ἀσκήσεσι
καὶ διαγωγῇ ὑμῶν ἀμέμπω
ἐν τῇ ἐρήμῳ
καὶ στέφη ἐκ τῶν χειρῶν
ἐλάβετε δόξης θεϊκῆς,
ἱερὲ Δομέτιε
καὶ ἀοίδιμε Μάξιμε.

Ξηράναντες, ὄσιοι,
ὡς χόρτον τὰ χαμαίζηλα
πάθη τῆς σαρκὸς εὐχῆ ἀόκνω
καὶ ἀσιτία καὶ σιωπῆ εὐανθῆ
ἐφύετε ῥόδα βιοτῆς
αἰωνίου, Μάξιμε
εὐσεβὲς καὶ Δομέτιε.

Ἰλὺν ἐκτινάξαντες
προσύλου πάσης σχέσεως
καὶ ψυχὴν καθάραντες ἀσκήσει
λευχειμονοῦντες
εἰς οὐρανίους σκηναὺς
εἰσήλθετε, ὄσιοι Χριστοῦ,

Μάξιμε πανεύφημε
καὶ φωσφόρε Δομέτιε.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύση ἀρήγουσα
τοῖς πίστει σοι προσφεύγουσι,
Κεχαριτωμένη Θεομήτορ,
καὶ ἐκ τοῦ ὕψους
σῆς δόξης δούλους τοὺς σοὺς
ἀεὶ ἐποπτεύουσα, σεμνή,
τοὺς ἀευφημοῦντάς σε
ὡς προτῶν καταφύγιον.

Ῥδὴ στ´. Τὴν Θείαν ταύτην.

Ὅσίων δήμους, ἀυτάδελφοι,
Δομέτιε καὶ Μάξιμε, πάνσοφοι,
κατηγλαΐσατε
ὑμῶν ἀσκήσεως σκάμμασι,
σαρκὸς σκληραγωγίᾳ,
εὐχῆ καὶ δάκρυσιν.

῎μῶν ὑμνοῦντες παλαίσματα
πρὸς θεῶσιν, ἀυτάδελφοὶ ὄσιοι,
πανηγυρίζομεν
ὑμῶν τὴν μνήμην, Δομέτιε
καὶ Μάξιμε, φωστῆρες
ἐρήμου πάμφωτοι.

Ναοὶ εὐχῆς εὐπρεπέστατοι,
Δομέτιε καὶ Μάξιμε, σύλλογον
κατηγλαΐσατε
νεανιῶν, ὧν ἀρχέτυπα
ἐδείχθητε σοφίας
καὶ βίου κρείττονος.

Θεοτοκίον.

Ἐλέους ρεῖθρα ἀνάβλυσσον
Υἱοῦ σου τοῦ σεπτοῦ, ὑπερύμνητε
Θεογεννήτρια,
τοῖς σὲ ἀεὶ μακαρίζουσιν
ὡς ἐλεοῦσαν πᾶσι

πιστοῖς ὑφ' ἡλίον.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Νεανιῶν τὴν ξυνωρίδα τὴν αὐτάδελφον,
ἀγιασθεῖσαν δι' εὐχῆς ἀνευφημήσωμεν,
ἐν Νιτρίᾳ καθυπεείκουσαν Μακαρίῳ
τῷ Μεγάλῳ ἐν πατράσιν οὐρανόφροσι,
θεῖον Μάξιμον καὶ πάσεπτον Δομέτιον,
πόθῳ κράζοντες· Χαίροις, ζεῦγος μακάριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἄμεμπτοι νεανίαι,
προσευχῆς ἐκμαγεῖα,
Δομέτιε καὶ Μάξιμε, θεῖοι,
τῆς Νιτρίας φανοὶ τηλαυγεῖς,
ἀδελφῶν ὁσίων τιμαλφῆ μάργα
καὶ σιωπῆς κοσμήτορες,
ἀκούετε πιστῶν βοώντων·

Χαῖρε, φωστήρ ὁσίων, Δομέτιε·
χαῖρε, λαμπτήρ συνέσεως, Μάξιμε.

Χαῖρε, ξυνωρίς αὐταδέλφων ἰσάγγελος·
χαῖρε, προσευχῆς ἡ δυὰς ἡ ὑπέρφωτος.

Χαῖρε, ἔνθεε Δομέτιε, σιωπῆς ἡ λαμπεδών·
χαῖρε, λύχνε θεῖε Μάξιμε ἐγκρατείας καὶ εἰκῶν.

Χαῖρε, τοῦ Παντεπόπτου, ὦ Δομέτιε, φίλος·
χαῖρε, τοῦ μισοκάλου, μάκαρ Μάξιμε, τρόμος.

Χαῖρε, πρηστήρ ἐχθίστου, Δομέτιε·
χαῖρε, σβεστήρ κακότητος, Μάξιμε.

Χαῖρε, Δομέτιε, γέρας Νιτρίας·
χαῖρε, ὦ Μάξιμε, δᾶς ἐγκρατείας·

Χαίροις, ζεῦγος μακάριον.

**Καὶ ἀναγιγνώσκεται τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, ἧτοι
τῆς ΙΘ΄ Ἰανουαρίου. Εἶτα λέγομεν.**

Τῆ ιθ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν αὐταδέλφων
νεανιῶν ὁσίων, Μαξίμου καὶ Δομετίου, τῶν δι'
εὐχῆς ἐν τῇ Νιτρίᾳ ἀγιασθέντων.

Στίχοι .

**Εύχῃ, νεανίαι, καθηγιάσθητε
Μάξιμε καὶ Δομέτιε, αὐτάδελφοι .**

Συναξάριον .

Οἱ ὄσιοι καὶ θεοφόροι αὐτάδελφοι νεανίαι, Μάξιμος κσὶ Δομέτιος, γόννοι εὐγενοῦς ρίζης εἴλκον τὴν καταγωγὴν ἐκ τῆς κλεινῆς πόλεως τοῦ φωτός. Καταλιπόντες τὴν τύρβην τοῦ κόσμου καὶ τὴν εὐμάρειαν καὶ τιμὰς τοῦ οἴκου ὡς ματαίας καὶ προσκαίρους βίον ἤνυσαν ἀσκητικὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. Παριδόντες οὖν τὴν ἀκμὴν τῆς νεότητος καὶ τὸ σωματικὸν σφρίγος καὶ κάλλος προσῆλθον Μακαρίῳ τῷ Μεγάλῳ, τῷ τῆς Νιτρίας σοφῷ ὑφηγήτορι, καὶ ἀπήτησαν σὺν αὐτῷ μεῖναι καὶ ἀσκήσασθαι ὑπεύκοντες τοῖς αὐτοῦ ῥήμασιν. Αὐτὸς ἰδὼν τὴν τρυφηλὴν τῶν νεαρῶν ὄψιν καὶ γινώσκων καλῶς το τραχὺ τῆς ἐρήμου οὐκ ἤθελεν αὐτοὺς δέξασθαι. Καμφθεὶς ὁμως πρὸ τῆς αὐτῶν ἐπιμονῆς ὑπέδειξεν αὐτοῖς τόπον ἀσκήσεως καὶ ἐφοδιάσας αὐτοὺς διὰ πελέκεως πρὸς λατόμησιν πέτρας καὶ πῆξιν καλύβης καὶ νουθετήσας αὐτοὺς καταλλήλως πρὸς οἰκοδομὴν πνευματικὴν καὶ ἐξοικονόμησιν τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου ἀφῆκεν αὐτοὺς ἡσύχως ἀσκήσασθαι.

Μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐνιαυτῶν ἀπεφάσισεν ὁ θεῖος οὗτος πατήρ ἐπισκέψασθαι αὐτοὺς πρὸς θεώρησιν τῆς πνευματικῆς αὐτῶν προόδου, θαυμάζων ὅτι τὸ ἐν τῷ μεταξὺ διαρρέουσιν διάστημα ἀφανῶς οὔτοι ἐβίωσαν. Ἐκπληκτος ἐν τῇ αὐτῶν ἐπισκέψει διεπίστωσε τὸ μέτρον τῆς αὐτῶν ἀρετῆς πολιτευσομένων ἐν ἄκρα σιωπῇ καὶ εὐχῇ ἀδιαλείπτῳ. Κατ' αὐτὴν ἠξώθη, παραχωρήσει θεία, κατιδεῖν τὴν κατ' αὐτῶν ἐφοδὸν ὡς μυιῶν τῶν δαιμόνων ἐν ὄρῳ προσευχῆς καὶ τὴν περιχαράκωσιν τῶν ὀσίων αὐταδέλφων ὑπὸ Ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ. Ἐτι δὲ πλεον τὴν ἐν εἴδει πυρίνου σχοινίου ἄνοδον τῆς αὐτῶν προσευχῆς πρὸς τὸν οὐράνιον θρόνον.

Νεαροὶ ἔτι ὄντες οἱ θεῖοι αὐτοὶ ὁμαίμονες ὄσιοι, ὀλίγον μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ὀσίου Μακαρίου ἐκ τῆς αὐτῶν καλύβης, ἀπῆλθον πρὸς ὃν ἠγάπησαν Κύριον, ἀεὶ συνευφραίνεσθαι καὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τὴν πνευματικὴν

αὐτῶν τελείωσιν ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ διὰ τῆς εὐχῆς
ἔφερεν ὡς παράδειγμα τοῖς ἐπιγενομένοις ἀζύγοις ὁ
ὄσιος Μακάριος ὁ Μέγας.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ´. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἀκατάβλητον

ψυχῆς ἰσχὺν κατέχοντες
καὶ θεῖαν ἔφεσιν
τῆς ἀρετῆς τὴν ὁδὸν
βαδίσει ἡσκήσασθε
στερῶς αὐτάδελφοι,
ὡς ἀσώματοι
ἐν τῇ Νιτρίᾳ, Μάξιμε
καὶ Δομέτιε, φωσφόροι.

Νίκης κότινον

ζωῆς ἀγήρω, ἄγιοι,
λαμπρὸν ἐλάβετε
ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Χριστοῦ,
ὡς τῆς ματαιότητος
ὑπερφρονήσαντες
καὶ ζηλώσαντες
τὰ ἐν τῷ πόλῳ ἄρρευστα,
Μάξιμε σὺν Δομετίῳ.

Ἰερώτατε

Δομέτιε καὶ Μάξιμε
θεοειδέστατε,
ὑμῶν κατεῖδεν εὐχὴν
ὡς φλόγα ὀλόλαμπρον
πρὸς τὰ οὐράνια
ἀναβαίνουσαν
ὁ θεαυγῆς Μακάριος,
τῆς Νιτρίας ὁ κοσμήτωρ.

Θεοτοκίον.

Ῥς πληρώματος

τοῦ χριστωνύμου, Δέσποινα,
θερμὴν ἀντίληψιν,
ἐτοίμην καταφυγὴν

καὶ θεῖαν βοήθειαν
 σὲ μεγαλύνομεν
 καὶ προστρέχομεν
 σὴ παναγία χάριτι
 καθ' ἑκάστην, Θεοτόκε.

Ῥδὴ η΄ . Παῖδας εὐαγεῖς .

Νοῦν ὑμῶν, ἀυτάδελφοι, πρὸς Κτίστην
 καὶ Κύριον ἀνατείνοντες τὸν εὐσπλαγχνον
 πάγας συνετρίψατε
 τοῦ ἐχθίστου δράκοντος
 καὶ ὄπλοις σῶν δεήσεων
 κατεπατήσατε
 ἐνέδρας τὰς αὐτοῦ, νεανίαι,
 ἀσκηταὶ Νιτρίας
 ἐρήμου θεοφόροι.

Ἄγγελοι ἠγάσθησαν τοὺς τρόπους
 ὑμῶν τῆς στερόρας ἀσκήσεως, ὁμαίμονες,
 ἦνπερ ἐξιστάμενος
 ὁ σεπτὸς Μακάριος
 κατεῖδεν, ὁ διδάσκαλος
 τῆς ὁμηγύρεως
 ἀζύγων τῆς Νιτρίας, πατέρες,

Μάξιμε τρισμάκαρ
 σὺν θείῳ Δομετίῳ.

Ἰασμοὶ μυρίπνοοι ἀγνείας,
 κιννάμωμα εὐανθῆ εὐχῆς καὶ νήψεως
 καὶ σαρκὸς λευκάνθεμα
 τήξεως, ἠδύνατε
 τῶν εὐσεβῶν συστήματα
 ὀδμαῖς ἀσκήσεως
 ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ Νιτρίας,
 νεανίαι θεῖοι,
 σκληραγωγίας κλέη.

Θεοτοκίον .

Νῦν σε μακαρίζοντες, Παρθένε,
 ὡς ἔμψυχον τοῦ Παντάνακτος παλάτιον
 σπεύδομεν σὴ χάριτι,

ἄκρα προστασία σου
καὶ ἀντιλήψει, Δέσποινα,
καὶ πόθῳ κράζομεν·
βοήθει καθ' ἑκάστην σοῖς δούλοις
τὸν μονογενῆ σου
Υἱὸν δοξολογοῦσι.

Ῥδὴ θ' . Ἄπας γηγενῆς .

Ἦλβοι τιμαλφεῖς
εὐχῆς, ταπεινώσεως,
νηστείας, νήψεως,
σιωπῆς καὶ τήξεως
ὑμῶν σαρκίου
παννύχοις στάσεσι,
Δομέτιε καὶ Μάξιμε,
σαφῶς πρὸς μίμησιν
τοὺς ἀγῶνας
τοὺς ὑμῶν προέβαλλε
μονοτρόποις ὁ θεῖος Μακάριος.

Στήλη ὡς πυρὸς
ὑμῶν πρὸς οὐράνια
εὐχὴ ἀνέβαινεν
ἢ θερμῆ, Δομέτιε
πνευματοφόρε
καὶ θεῖε Μάξιμε,
ὡς εἶδεν ὁ Μακάριος,
ὁ ἱερώτατος
ὑφηγῆτωρ
καὶ σοφὸς διδάσκαλος
τῆς ἐρήμου Νιτρίας, πανεύφημοι.

Χαῖρε, ξυνωρὶς
ὀσίων τῆς πίστεως,
σεπτοὶ ἀυτάδελφοι,
θεαυγῆς Δομέτιε
καὶ στεφηφόρε,
φωσφόρε Μάξιμε,
ἐν κατανύξει κράζοντες
ἀπεκδεχόμεθα
μεσιτείαν
τὴν ὑμῶν πρὸς Κύριον,
εὐσεβεῖς μόνον σῶζειν δυνάμενον.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
 μὴ παύσῃ πρεσβεύουσα
 τῷ θείῳ Τόκῳ σου
 πέμψαι τοῖς ὑμνοῦσί σε
 χαρὰν καὶ σθένος,
 ἰσχὺν καὶ δύναμιν
 πατήσαι τοῦ ἀλάστορος
 τὰ μηχανήματα
 ἱκεσίαις
 Δομετίου ἔμφρονος
 καὶ Μαξίμου, ἐρήμου κοσμήτορος.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εὐχῆ καθηγιάσθητε
 ὁμαίμονες ἰσάγγελοι,
 θεοειδεῖς νεανίαι,
 Νιτρίας ἔνοικοι θεῖοι,
 Δομέτιε πανθαύμαστε
 καὶ Μάξιμε θεόφιλε,
 οἱ σιωπῶντες, νήφοντες
 καὶ ἀσιτοῦντες βαθμίδας
 τῶν ἀρετῶν ἀνελθόντες.

Θεοτοκίον.

Τῆς προσευχῆς ἀνάδειξον
 σοὺς δούλους ἐργαστήρια,
 Θεογεννητορ Παρθένε,
 καὶ τῆς σοφίας ταμεῖα
 τοῦ Θεανθρώπου Τόκου σου,
 εὐλογημένη Δέσποινα,
 ἀεὶ σε μακαρίζοντας
 ὡς γλυκασμὸν τῶν Ἀγγέλων
 καὶ χαρμονὴν τῶν μερόπων.

**Εἰς τοὺς Αἶνους ἰσιῶμεν στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν
 Στιχηρὰ Προσόμοια.**

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πάτερ, θεοφόρε Μάξιμε
 σὺν Δομετίῳ σεπτῷ,

νεανίαι ὁμαίμονες
 τὴν τρυφὴν τὴν ῥέουσαν
 καὶ τιμὰς ἀπηρνήσασθε
 καὶ μονοτρόπων
 ἐπεποθήσατε
 ἐν τῇ ἐρήμῳ
 Νιτρία, ὄσιοι,
 βίον, μακάριοι·
 ὄθεν πάντες σέβοντες μνήμην ὑμῶν
 τὸν ὑμᾶς ἰσχύσαντα
 Θεὸν δοξάζομεν.

Πάτερ, θαυμαστὲ Δομέτιε
 σὺν τῷ Μαξίμῳ, τῷ σῷ
 αὐταδέλφῳ, ἠσκήσασθε
 ὡς πατέρες ἄσαρκοι
 καὶ ἰσάγγελοι μέροπες·
 ὑμεῖς γὰρ λόγοις
 σοφοῖς ὑπείκοντες
 τοῦ Μακαρίου
 τοῦ οὐρανόφρονος
 κέλλαν ἐκτίσατε
 ταπεινὴν καὶ ὠφθητε αὐτῆς σεμνοὶ
 οἰκισταί, φιλέρημοι
 ἐρήμου ὄρνιθες.

Πάτερ, θεαυγὲς Δομέτιε,
 νεανιῶν ἀσκητῶν
 κοσμιότης καὶ Μάξιμε,
 προσευχῆς ἀνάκτορον,
 τοὺς ὑμῶν πόνους μέλποντας
 ἐν κατανύξει
 πανηγυρίζομεν
 ὑμῶν τὴν μνήμην
 τὴν ἀεισέβαστον
 καὶ πόθῳ κράζομεν·
 σιωπῆς καὶ νήψεως φωταγωγοί,
 ἀκηδίας λύσατε
 ἡμῶν σκοτόμαιναν.

Πάτερ, ταπεινόφρον Μάξιμε,
 ὁ ἡσυχίαν φιλῶν,
 προσωμίλεις ἀείποτε

μόνον τῷ Παντάνακτι
καὶ σὺν θείῳ ὁμαίμονι,
σῷ Δομετίῳ,
καλῶς ἐργόχειρον
σειρῶν ἐποίεις
βαίῳν, ὅσιε·
ὄθεν τὴν κλίμακα
ἀνελθὼν θεώσεως εἰς οὐρανῶν
ὀλοδρόσους, ἔνθεε,
νομὰς κατήνησας.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Σήμερον πανέορτον καὶ πανευφρόσυνον
οἱ πιστοὶ τελοῦμεν πανήγυριν
τῆς ἱερᾶς ξυνωρίδος τῶν νεανιῶν ἀυταδέλφων,
τῶν δι' εὐχῆς, σιωπῆς καὶ νήψεως
ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Νιτρίας ἁγιασθέντων
αὐτοῖς ἐν κατανύξει κραυγάζοντες·
Δομέτιε καὶ Μάξιμε, ἀξιέραστοι,
οἱ πολιὰν ἐπιδειξάμενοι φρόνησιν ἐν ἀκμῇ
νεότητος,
τὴν νεολαίαν ἡμῶν σκέπετε
καὶ ποδηγετεῖτε πρὸς ὁδοῦς σωφροσύνης καὶ ἀρετῆς
εὐθείας
καὶ πάντας ἡμᾶς ἀξιώσατε τῆς σὺν ὑμῖν ἐν πόλῳ
ἀγαλιάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε
Παρθένε, ...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Ε Ν Τ Η Λ Ε Ι Τ Ο Υ Ρ Γ Ι Α

**Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν
αὐταδέλφων Ὁσίων Νεανιῶν ἡ γ΄ καὶ ἡ στ΄ ᾠδῆ.**

Ἀπόστολος πρὸς Γαλάτας. (Κεφ. ε΄ 22 - στ΄ 2).

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστι, χαρά, ...

Ζῆτει τῷ Σαββάτῳ τῆς ΚΖ΄ Ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. (Κεφ. ιγ´ 17 - 23).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ...

Ζῆτει τῇ Πέμπτῃ τῆς Δ´ Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις, ἀὐταδέλφων νεανιῶν

ξυνωρίς ὀσία,
προσευχῇ τε καὶ σιωπῇ
ἡ ἁγιασθεῖσα,
Δομέτιε τρισμάκαρ
καὶ Μάξιμε θεόφρον,
πίστεως πρόβολοι.

Δίστιχον.

**Εὐσέβιον εὐσεβεῖα στηρίζετε,
Νεανίαι θεῖοι, βοᾷ Χαραλάμπης.**

Βιβλιογραφία.

1. «Εἶπεν ὁ Γέρων», Τὸ Γεροντικὸ σὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοση, λῆμμα Ἀββᾶ Μακαρίου, σελίδες 157-159, Ἐκδοσις Ἀστέρος, Α. καὶ Ε. Παπαδημητρίου, Ἀθῆναι.
2. Baramous Monastery, Wadi el Natrun, Egypt, page 37, published by «The Monastery of Virgin st. Mary, Baramous».

Τ Ε Λ Ο Σ

Κ Α Ι Δ Ο Ξ Α

Τ Ω Μ Ο Ν Ω Α Λ Η Θ Ι Ν Ω

Θ Ε Ω Η Μ Ω Ν

Αριθμ. Καταλ. Α 368/ 34-11-06

